

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2332/2020
10.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Чоловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и мал. ВВ из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Миленковић, адвокат из ..., ради утврђења начина вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 8/20 од 16.01.2020. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 8/20 од 16.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 1041/19 и П2 1299/19 од 28.10.2019. године, ставом првим изреке, поверава се мал. ВВ, рођен ...2018. године у ..., на негу, чување и васпитање мајци ББ из ..., која ће родитељско право вршити самостално. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене, па је утврђен лични контакт тужиоца са мал. дететом на начин одређен изреком. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се лични контакт са мал. дететом уреди на начин као у изреци. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев и обавезан тужилац да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа месечно 7.500,00 динара на начин одређен у изреци. Ставом петим изреке, одбијен је део противтужбеног захтева којим је тужена тражила да суд обавезе тужиоца да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа месечно износ од још 6.500,00 динара. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 8/20 од 16.01.2020. године, одбијена је жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу петом изреке. Одбачена је као недозвољена жалба тужених у односу на став четврти изреке првостепене пресуде.

Против правноснажне другостепене пресуде, у односу на одбијајући део одлуке о издржавању мал. детета, тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу члана 407. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, мал. ВВ, рођен ...2018. године, је заједничко мал. дете странака, који од рођења живи са мајком – туженом у овој парници, која самостално врши родитељско право. Тужена је незапослена и налази се на евиденцији лица које тражи запослење, живи у породичној кући својих родитеља који је издржавају. Тужилац живи сам у стану који је у његовом власништву, запослен је у ... са седиштем у ..., његова месечна примања износе 30.000,00 динара, а нема обавезу издржавања других лица. У време доношења првостепене пресуде када је мал. ВВ имао једну годину и девет месеци, његове укупне потребе за издржавањем су износиле 12.000,00 динара.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су утврдили висину доприноса тужиоцу издржавању мал. ВВ са износом од 7.500,00 динара месечно, имајући у виду његову финансијску ситуацију, да нема обавезу издржавања других лица и родитељску дужност мајке, као такође одговорног родитеља за издржавање мал. детета.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је побијаном пресудом утврђена висина обавезе тужиоца да доприноси издржавању мал. ВВ на начин како је то одређено изреком побијане пресуде.

Према одредби члана 67. Породичног закона ("Службени гласник РС" бр. 18/05), право је али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 75. и 160. став 1. истог закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања, како то прописује члан 160. став 2. истог закона, док могућност родитеља, као дужника издржавања, зависи од њихових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, њихових личних потреба, али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање, како је прописано чланом 160. став 3. истог закона.

Имајући у виду утврђене потребе мал. детета, као и имовинске прилике његових родитеља, Врховни касациони суд налази да је правилан закључак из побијане пресуде да је тужилац у могућности да доприноси издржавању мал. детета са утврђеним месечним износима, без опасности по сопствену егзистенцију. Чињенице да мајка мал. детета – тужена тренутно није запослена и живи код родитеља, а тужилац је запослен, власник је стана у коме живи, су биле од утицаја на висину њихових обавеза да доприносе

издржавању мал. детета, што је у складу са наведеним одредбама Породичног закона, које обавезују суд да приликом доношења одлуке о издржавању мал. детета, води рачуна пре свега о интересима детета, док се обавеза родитеља као дужника издржавања заснива на критеријуму одговорног родитеља. На овај начин малолетном детету се обезбеђује сума неопходна за задовољење његових егзистенцијалних и других животних потреба зависно од узраста детета.

Супротно наводима ревизије, нижестепени судови су правилно оценили стандард живота који има тужилац, а који је у обавези да исти омогући и свом мал. детету од прихода које остварује, имајући у виду и могућност стицања прихода, између осталог и од имовине коју поседује. Када се одлучује о заштити права мал. детета, најбољи интерес детета цени се према околностима сваког конкретног случаја, а елементи процене у конкретном случају детета од једне године и девет месеци, могу бити околности које се тичу навика и васпитања родитеља у вези исхране, одевања, становања, здравствене бриге. У конкретном случају, досуђеним износом издржавања обезбеђује се, за сада, задовољење животних потреба детета и представља довољан износ за задовољење редовних потреба деце тог узраста, с обзиром на животни стандард родитеља као дужника издржавања. Такође, супротно наводима ревизије, нижестепени судови су правилно имали у виду и да је законска заступница мал. детета, тужена у овој парници, у обавези да обезбеди преостали износ средстава која су неопходна за издржавање мал. детета, те да се мајци као допринос издржавања урачунава и свакодневна брига и рад у подизању и васпитању мал. детета које јој је поверено на самостално вршење родитељског права.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је применом члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић